

s nimi. Po pravdě, nepřekvapilo mne to, jelikož v posledních letech všichni přede mnou zavírají dveře. Nepozván, ale přece jsem se rozhodl potichoučku vejít. Postavil jsem se neviditelně do rohu a pozoroval jsem. Všichni jedli, pili, někteří se i opili, vyprávěli oplzlé vtípy a náramně se bavili.

Rozdali si dárečky – a jako by tato oslava byla jen kvůli tomu.

Začali se objímat, a tak jsem otevřel svou náruč a čekal jsem, koho bych mohl obejmout já. A víš co? Nikdo si na mne nevzpomněl. Když už byli všechny dárečky rozdané a rozbalené, nesměle jsem se podíval, jestli tam nebude aspoň jeden pro mne.

Vždyť jak by ses cítil ty, kdyby na tvých narozeninách byli obdarováni všichni kromě tebe – oslavence? Tehdy jsem pochopil, že jsem nechtěný, nepozvaný – a proto jsem odešel.

Každý rok se svátek mých narozenin zhoršuje. Lidé myslí jen na jídlo, pití a zábavu, ale na mě zapominají. Byl

Někdy se stane, že také křesťan, katolík utíká před Bohem, zatímco hříšník, o kterém se má za to, že je vzdálen Bohu, Pánův hlas uslyší.

... všichni můžeme utíkat před Bohem! Je to každodenní pokušení. Nenaslouchat Bohu, nenaslouchat Jeho hlasu, neslyšet Jeho nabídku, Jeho pozvání v srdci (...)

Ptám se sebe a ptám se i vás: necháme si psát život, svůj život Bohem, anebo si jej chceme psát sami? Je otázka chápavosti: jsme chápaví vůči Božímu Slovu? „Ano, chci být chápavý.“ Jsi však schopen naslouchat, vnímat? Jsi schopen nacházet Boží Slovo v každodenních událostech, anebo se řídíš vlastními idejemi a nenecháváš se překvapit Pánem, který k tobě mluví? *papež František, promluva 7. 10. 2013*

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Luke T. Johnson – Evangelium podle Lukáše – Sacra pagina; Průvodce životem – Matouš – Luxpress; Misál na každý den liturgického roku

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti. Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

bych rád, kdybys mi tyto Vánoce dovolil vstoupit do svého života.

Potěšilo by mne, kdybys uznal skutečnost, že před více než dvěma tisíci lety jsem přišel dobrovolně na tento svět obětovat svůj život na kříži, abych tě zachránil. Dnes jediné, co chci, je, abys tomu věřil celým svým srdcem.

Rád se s tebou o něco podělím. I když mne mnozí nepozvali na svoji párty, budu mít velkou vlastní grandiózní oslavu, jakou si nikdo nedovede představit. Stále ještě probíhají přípravy. Dnes jsem poslal mnoho pozvánek a toto je jedna z nich pro tebe. Chci vědět, jestli přijdeš, abych ti mohl rezervovat místo a napsat tvoje jméno zlatým písmem do velké knihy pozvaných. Jen ti zapsaní budou pozváni na párty. Ti, kteří neodpoví na pozvánku, zůstanou venku. Víš, jak můžeš odpovědět na toto pozvání? Je to jednoduché, posli za mne tuto pozvánku všem, na kterých ti záleží...

Budu na vás všechny čekat tento rok na oslavě... Miluji tě! Ježíš

Autor neznámý – přeloženo ze slovenštiny

Další texty v týdnu

Po: Mal 3,1-4.23-24; Lk 1,57-66

Út: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14.16; Lk 1,67-79

St: Iz 9,1-3.5-6 1; Tit 2,11-14; Lk 2, 1- 14

Čt: Sk 6,8-10; 7,54-60; Mt 10,17-22

Pá: 1Jan 1,1-4; Jan 20,2-8

So: 1Jan 1,5-2,2; Mt 2,13-18

4. neděle adventní – cyklus A

22. prosince 2013

¹⁸S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než začali spolu žít, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého. ¹⁹Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně s ní rozejít. ²⁰Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. ²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ ²²To všecko se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: ²³„Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená ‚Bůh s námi.‘“ ²⁴Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Mt 1,18-24

Úvod k meditaci

Anděl ujišťuje ve snu Josefa, že jeho snoubenka Maria očekává dítě díky Božímu zásahu. Jeho jméno bude Ježíš – to v překladu znamená *Bůh zachraňuje*. Skrze Krista Bůh nabízí záchranu každému člověku. V Ježíši se také naplňuje Izaiášova předpověď: v jeho osobě je Bůh s námi. Vidíme příběh víry u Josefa a u Marie – jaký je můj příběh víry, osobní víry? V čem je mi Josef blízký? V čem Maria? Jak mě tento příběh připravuje na nadcházející vánoční svátky?

Výklad biblického textu

Kontext: Příběh o Ježíšově narození v Mt 1,18-25 lze číst jako pokračování rodokmenu. Zatímco rodokmen (v.1-17) potvrzuje, že Ježíš je prostřednictvím svého zákonného otce Josefa *Synem Davidovým*, příběh o narození (v. 18-24) vysvětluje, jak se stalo, že Ježíš, Syn Boží, počatý skrze Ducha Svatého, je Davidovým Synem. Podle jasných důrazů je ústřední postavou v Matoušově zprávě o Ježíšově narození Josef, zatímco u Lukáše je to Maria. Matouš poté, co prokázal davidovské otcovství skrze Josefa z hlediska práva (Mt 1,1-17), chce nyní v Mt 1,18-25 spojit tento starozákonní způsob pohledu na Ježíše (*Syn Davidův*, proroky předpovídaný) s ranně křesťanským vyznáním, které jde mnohem dál, že totiž Ježíš je Boží Syn.

18 S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem: Vstup do manželství měl podle židovské tradice tři etapy. Nejprve byli budoucí manželé zaslíbeni jeden druhému, když se na tom jejich rodiny dohodly. Poté následovalo veřejné ohlášení a zasnoubení páru. Podle dnešních západních měřítek byly obě strany při zasnoubení často velice

1. čtení:

Iz 7,10-14

2. čtení:

Řím 1,1-7

Evangelium:

Mt 1,18-24

Srovnání:

Lk 1,27.35;

Lk 1,31;

Iz 7,14;

mladé. V rabínské tradici byla minimální věková hranice pro muže třináct let a pro ženu dvanáct let a samo zasnoubení bylo věcí domluvy starších příslušníků rodiny. Zasnoubení bylo považováno za závazné a mohlo být zrušeno pouze smrtí nebo z velice vážných důvodů, mezi něž patřilo např. smilstvo. Sexuálně však partneri mohli začít žít až po řádné svatbě. Mezi zasnubním obřadem a samotnou svatbou mohl uběhnout rok či několik let. Při čtení Mt 1,18-25 celkem jasně rozpoznáváme, že zasnubní obřad Josefa s Marií se již uskutečnil a že očekávali obřad svatební. Protože byli Josef a Marie zasnoubeni, znamenalo Mariino otěhotnění vážné společenské potíže a ohrožení svatby samotné. Podle židovského občanského zákona měl Josef právo zrušit zasnoubení a židovské úřady ji mohly dokonce nechat ukamenovat. (Gn 22,23-24). Je těžké přesně zjistit, jak přísně byl tento zákon a trest z něj vyplývající uplatňován ve starověkém Izraeli. Můžeme se domnívat, že buď mohl požadovat právě tvrdý postup uvedený v Dt 22,23-27, anebo prostě mohl zvolit obvyklý způsob při rozvodu. Rozvod vlastně sestával z písemného prohlášení podepsaného dvěma svědky, že muž propouští svou ženu a ona že se může nyní vdát za někoho jiného.

dříve než začali spolu žít, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého: Když Josef zjistil, že je Marie těhotná, stál před obtížným rozhodnutím. I když věděl, že sňatek s Marií pro něho může být pokořující, poslechl Boha a oženil se s ní. Svým rozhodnutím prokázal čtyři obdivuhodné vlastnosti: 1. zásadovost (1,19), 2. diskretnost a citlivost (1,19), 3. připravenost poslechnout Boha (1,24) a 4. sebekázeň (1,25).

19 její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně: Josef se možná domníval, že má pouze dvě možnosti: tajně Marii propustit – a tím zrušit zasnubení, nebo ji nechat ukamenovat. Bůh však měl třetí možnost – oženit se s ní (1,20-23). Za daných okolností Josefa něco takového ani nenapadlo. Bůh nám však často ukazuje, že máme na výběr více možností, než si myslíme. Ačkoli Josef vlastně jednal správně, když chtěl zrušit zasnoubení, pouze Bůh mu svými pokyny mohl pomoci udělat to nejlepší rozhodnutí. Než učiníme rozhodnutí, které ovlivní druhé, musíme vždy hledat Boží moudrost.

20 Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně: Do Josefova mučivého rozhodování a zmatku zasáhne Bůh prostřednictvím snu a Božího posla – anděla. Podobné situace jsou ve Starém zákoně časté. V mnoha starozákonních případech není jednoduché rozlišit mezi Pánem a Pánovým andělem. Pánův anděl se objevuje v rozhodujících chvílích pro Boží lid a přináší do té či oné situace Boží vůli a tím světlo, řešení. Josef má tedy na základě andělova poselství projít celým svatebním procesem a přivést do svého domu těhotnou nevěstu.

dítě, které počala, je z Ducha svatého: Anděl Josefovi oznámil, že Mariino dítě bylo počato z Ducha svatého a že to bude syn. V tom je zjevena důležitá skutečnost, že v Ježíšovi je spojeno božské s lidským.

21 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš: Ježíš je řecká forma hebrejského Ješua či Ješu, které představuje zkrácenou verzi jména Jehošua. To mělo pravděpodobně původně význam Jahve pomáhá, ale díky hebrejskému kořenu j-š-‘ (zachránit) bylo vykládáno jako Bůh zachraňuje. Tento výklad dává Ježíšovo jméno do spojitosti s jeho posláním v Božím plánu.

K tématu

Očekávání

Myslím, že všichni od Vánoc očekáváme spolu s oslavou (ať už vnější formou dárků nebo návštěvou bohoslužby) ještě něco dalšího. Něco uvnitř svého srdce, něco, co se dá těžko pojmenovat, něco, co bych třeba nazval láskyplným dotekem Boha, radostí srdce.

Mám na mysli to, co zakusili pastýři z Betléma, co zakusili o několik dnů později mágové z východu a co od té doby zakusilo nespočet lidí, kteří uvěřili, že v Ježíši Kristu k nám přichází Bůh a dává nám sám sebe.

On přichází proto,

- aby nás osvobodil od zla, které máme v sobě, i od zla, které přichází zvenku
 - aby posílil všechno, co je v nás dobré, a povzbudil nás pro všechno, co můžeme udělat správného a potřebného
 - aby potěšil všechny nešťastné a dal jim novou naději
 - aby nás vyzvedl ze všech špatných závislostí, do kterých jsme se dostali
 - aby odpustil naše selhání
 - aby se nám dal nalézt jako ten, který chce naše dobro
 - aby nám dal zakusit radost z toho, že se staneme jako on obdarováním druhých.
- Ježíš Kristus přišel, aby ujistil, že nás má Bůh rád, že u něho (na rozdíl od nás, lidí) neexistuje někdo odstrčený, osamocený, nemilovaný... A to je vlastně důvod vánoční radosti a kořen téměř všech věcí, které se o Vánocích staly zvykem a tradicí.
- V tomto pohledu se stává zřejmým, že sebekvalitnější večere se vším, co k tomu patří, s vysněnými dárky – zůstanou něčím prázdným, pokud se, jak zpíváme v naší nejznámější koledě, nenarodí Ježíš Kristus i nám a neotevře prostor, ve kterém se setkáme se svým Bohem.

Vojtěch Cikrle – ...aby mohlo vyrůst něco krásnějšího

Vánoční dopis pro tebe

Jak dobře víš, moje narozeniny se blíží. Každý rok se koná oslava na moji počest a myslím si, že tomu tak bude i letos. Během těchto dnů mnoho lidí nakupuje dárčky. Rozhlas i televize ve svých reklamách na každém kroku upozorňují svět na moje blížící se narozeniny.

Je krásné vidět, že nejméně jednou do roka si na mne někteří lidé vzpomenou. Jak jistě víš, oslava mých narozenin začala už před mnohými léty. Zpočátku lidé chápali a byli vděční za všechno, co jsem pro ně udělal. Teď se zdá, že

už nikdo nezná skutečný důvod oslav. Rodiny a přátelé jsou spolu, baví se, ale význam oslav jim uniká.

Vzpomínám si, že i vloni byla uspořádána takováto slavnost na moji počest. Slavnostní tabule byla plná delikates, ovoce a různých dobrot. Výzdoba byla vskutku fantastická a všechno to doplňovaly nádherně zabalené dárčky. Chceš však něco vědět? Byl jsem oslavenec, ale nebyl jsem pozván.

Když přišel den D, přišel jsem, ale nechal jsem venku, před zavřenými dveřmi. A já jsem tak moc chtěl být